

Det er samtidig en forudsætning, at kommunalbestyrelsen og boligorganisationen udarbejder en helhedsplan for, hvorledes afdelingens problemer løses. Planen skal beskæftige sig med samtlige de væsentlige problemer, som gør sig gældende i afdelingen, og samtidig anvise løsningsforslag herpå. Planen vil således alt efter forholdene kunne indeholde foranstaltninger, som ikke kan finansieres gennem de foreslåede lettelser, men forudsætter kommunalt engagement og finansiering, f.eks. som tidligere nævnt en lang række sociale indsatser.

Det er et centralt element i ordningen, at den i princippet finansieres af sektoren selv via en aktivering af såvel opsamlede som fremtidige midler i Landsbyggefonden og i de omfattede boligorganisationer. Dermed fastholdes hovedlinjen i den statslige fondspolitik, jf. også hensigten bag finansieringsreformen i 1998, hvorefter staten til stadighed søger at sikre en aktivering af de midler, som opsamles i sektoren.

Af den samlede lettelse på 220 mio. kr. årligt forudsættes maksimalt 80 mio. kr. realiseret gennem løbetidsforlængelse. Sektoren finansierer indirekte denne lettelse, idet der reelt er tale om en fremrykket anvendelse af fremtidige fondsindbetalinger – konsekvensen er således en udskydelse af fondsindbetalingen fra de pågældende lån.

Herudover fastsættes en ramme for driftsstøtte (huslejebidrag) på maksimalt 140 mill. kr. årligt, som principielt forudsættes finansieret af midler fra den almene sektor selv, herunder især af midler fra Landsbyggefonden. Fonden vil som følge af finansieringsreformen fra 1998 i de kommende år få tilført betydelige midler, idet halvdelen af de likvide midler, der fremkommer som følge af udamortiserede lån i det almene byggeri, skal indbetales til fonden. Hertil kommer de midler, der forbliver i de enkelte boligorganisationers dispositionsfonde.

Der vil imidlertid gå en række år inden især Landsbyggefonden fuldt ud vil være istand til at finansiere de samlede udgifter til huslejebidrag. Det foreslås derfor, at staten i de første 3 år yder et tilskud til fonden på i alt maksimalt 220 mio. kr. fordelt med 100 mio. kr. i 2001, 80 mio. kr. i 2002 og 40 mio. kr. i 2003, mens fonden (sektoren) betaler den resterende del. Fra 2004 finansieres ordningen alene af fonden (sektoren). Det statslige tilskud modsvares af mindredgifter til boligstøtte og kontanthjælp, jf. nærmere under de økonomiske bemærkninger.

Restfinansieringen i forhold til den fastsatte ramme, herunder yderligere restfinansiering som følge af et andet indbetalingsforløb til Landsbyggefonden end forudsat, forudsættes inddækket enten ved bidrag fra

de pågældende boligorganisationer eller ved optagelse af statslån. Bidragets omfang vil afhænge af de konkrete indestående midler i boligorganisationen samt de fremtidige indbetalinger til dispositionsfonden. Den øvrige finansiering vil i så fald kunne reduceres eller udfases hurtigere end ellers. Samtidig foreslås, at der åbnes mulighed for, at staten, jf. § 96 e, stk. 2, kan yde lån til fonden til dækning af fondens udgifter til huslejebidrag. Det er hensigten, at lånet højst kan udgøre et beløb, der svarer til den fastsatte ramme med fradrag af sektorens egne midler og den statslige refusion.

Vilkårene for lånets tilbagebetaling fastsættes af by- og boligministeren. Lånet forudsættes forrentet med en rente, der sikrer udgiftsneutralitet for staten og afviklet i takt med at fondens økonomi tillader det.

3. Kommunal anvisning til private andelsboliger.

Udover at forbedre mulighederne for at tiltrække bredere grupper af beboere til det almene byggeri og modvirke tendens til koncentration af udsatte grupper i bestemte dele af det almene byggeri foreslås det, at også andre dele af det direkte støttede boligmarked inddrages stærkere i løsningen af de boligsociale opgaver.

Kommunerne har i dag stort set alene mulighed for at anvise boligsøgende til almene boliger. Således har kommunerne kun mulighed for i henhold til lov om kommunal anvisningsret at købe anvisningsret i private udlejningsboliger eller beslutte anvisningsret efter byfornyelsesloven.

For at give kommunerne mulighed for en mere afbalanceret fordeling af boligsøgende, der i dag får tilbudt bolig via den kommunale boligsociale anvisning i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., foreslås det som led i regeringens by- og boligsociale initiativer at åbne mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan få adgang til at anvise boligsøgende til boliger i private andelsboligforeninger. Den personkreds, der omfattes af den boligsociale anvisning, er den samme, som er omfattet af den kommunale anvisning efter § 59, stk. 1 og 3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., hvilket vil sige, at der normalt skal foreligge en akut bolignød for de pågældende.

For eksisterende andelsboligforeninger vil ordningen være frivillig. For nye støttede og ustøttede (garanterede) andelsboligforeninger skal nye tilsagn, som gives efter lovens ikrafttræden, betinges af, at kommunen skal have adgang til at anvise boligsøgende til nogle af foreningens boliger.